

Cà Mau, ngày 16 – 3 – 1990

TỜ TRÌNH

Kính gửi : - Thường vụ Tỉnh ủy

Tôi : Nguyễn Văn Mười, Đảng viên chính thức thuộc Chi bộ cơ sở TTKT. Theo quyết định của Thường vụ Tỉnh ủy tôi đã làm việc với Ban Nội chính, Ban Kiểm tra Đảng và Ban Tổ chức Tỉnh ủy vào ngày 2 tháng 1 năm 1990 và sau đó tôi có tờ trình những phần tôi biết về hoạt động của Công ty Gỗ và xung quanh vụ anh Sáu Khả chết.

Tiếp theo ngày 12/3/1990 được các Đ/c gọi và hỏi lại vấn đề này, tôi cũng báo lại sự việc như tôi đã biết và tôi đã tường trình, nhưng Đ/c kiểm tra Đảng có ý không bằng lòng, Đ/c đưa ra kết luận về biên bản kiểm thảo Sáu Khả. Tôi rất ngạc nhiên và cho đây là một kết luận hoàn toàn có dụng ý xấu.

Vấn đề này phải bắt đầu từ cuộc hội nghị Cty gỗ tháng 7/1984. Tôi không thể nào nhớ hết trong nội dung biên bản, còn biên bản thì Đ/c kiểm tra Đảng có nhưng không đưa ra, mà lẽ ra Đ/c phải hỏi tôi từ biên bản đó để hiểu nguồn gốc của sự việc. Mà ngược lại Đ/c hỏi tôi bằng một kết luận sai sự thật và buộc tôi xác nhận.

Tôi nghĩ vì sao trong Đảng ta lại có những việc đáng buồn như vậy. Và tôi thấy cần phải báo cáo lại với Thường vụ những ý từ kết luận để Thường vụ suy ngẫm.

1. Chi bộ Cty gỗ, các Đ/c phê bình Đ/c Khả chỉ đạo khâu bán trả nợ be xuống ván ngựa thu mua lương thực của dân. Be ván đã đem về khá nhiều, nhân viên của Cty bán trả thì hạch sách, khó dễ. Dân thì thối mắc thừa tới Ủy ban, Tỉnh ủy, ảnh hưởng không tốt. Cây ván để ngoài trời đã kém phẩm chất sẽ tổn thất và không hoàn thành kế hoạch trả nợ thu mua lương thực (chỗ này các Đ/c còn nói khách hàng nào cho ít trăm đồng thì mua được, còn nông dân thiệt thà thì chịu chết, chỉ đạo Giám đốc thì không quan tâm).

Về phần bản kết luận thì nói khác đi, cho rằng mới tháng 7 mà Sở kiểm điểm việc thực hiện kế hoạch thì không có cơ sở, không thể nói Giám đốc sai được, hoàn toàn khác hẳn nội dung trên.

2. Về mua giàn cửa của ông Dung. Khi có chủ trương mở rộng xưởng cửa, thì Cty mua về thêm một giàn cửa đã có giá mua. Còn Đ/c Sáu Khả mua lại giàn cửa của ông Dung thì mắc hơn. Các Đ/c không chịu, cho rằng giàn cửa cũ phải rẻ hơn giàn cửa mới, thì anh Sáu Khả cho rằng giàn cửa cũ là đồ nhập còn giàn cửa mới là đồ lô. Cuối cùng tập thể cho mời Tài chánh, UB Vật giá, cán bộ kỹ thuật ... khi kiểm nghiệm thì các Đ/c cho rằng hai giàn cửa đều loại nhập cả, nhưng giàn cửa cũ đã sử dụng 5 năm rồi, nếu khấu hao thì bằng 70% giàn cửa mới. Chỗ này các Đ/c cho Đ/c Sáu Khả đứng về phía ông Dung, vì nể mua mắc làm thiệt cho Nhà nước. Về bản kết luận thì cho rằng Đ/c Sáu Khả mua cửa ông Dung theo chủ trương của Tỉnh mở rộng xưởng cửa thì không có gì sai, mà phải

kiểm thảo rõ ràng. Người kết luận cố ý nói sai cơ bản sự việc.

3. Về chi phí chuyến đi Cam-pu-chia, thì đoàn xe Dương Văn Ba đã thanh toán rồi, lẽ ra phần này Công ty phải chi phí, nhưng Đ/c Sáu Khả lại thanh toán với Cty để lấy xài riêng. Các Đ/c nói làm Giám đốc như vậy là không đúng.

Về bản kết luận thì cho Đ/c Sáu Khả không khuyết điểm, coi như Dương Văn Ba cho là xài, không sai, không có tham ô.

4. Về việc Đ/c Sáu Khả mua tấm đan lót nhà, mua xi măng, mua gỗ. Các Đ/c phê bình Đ/c mua nhiều, mua chịu. Các Đ/c nhắc nhiều lần mà không thanh toán, ảnh hưởng không tốt uy tín Đ/c Giám đốc trong nội bộ Cty.

Bản kết luận thì cho rằng Đ/c Sáu Khả mua đã được Phó Giám đốc ký duyệt bán thì không thể nói Đ/c sai được (thực tế người duyệt bán là một nhân viên không phải Phó Giám đốc). Rõ ràng kết luận không đúng nội dung sự việc. Vì các Đ/c nói Đ/c Sáu Khả đã mua chịu, nhắc đòi nhiều lần không chịu thanh toán.

5. Về cuộc hội nghị Chi bộ đã kiểm điểm Đ/c Sáu Khả thì cách làm của Chi bộ chia cuộc họp bàn làm 2 phần:

- Phần thứ nhất họp buổi sáng gồm Ban Giám đốc và các phòng ban Cty, có mời Ban tổ chức Tỉnh ủy, UBND, Ban Giám đốc Sở và một số phòng ban đoàn kiểm nghiệm chất lượng sản phẩm.

- Phần thứ hai : Họp riêng của Chi bộ buổi chiều để kiểm điểm và biểu quyết kỷ luật Đ/c Sáu Khả.

Phần kết luận của Kiểm tra Đảng lại cho đây là cuộc họp Chi bộ mở rộng, và họp cách nhau một tháng sau để biểu quyết kỷ luật Đ/c Sáu Khả, thì rõ là một sự kết luận sai sự thật. Còn nữa mà tôi không nhớ hết.

Tôi nghĩ, với Chi bộ cơ sở, họp đấu tranh phê phán nhau đó là một nguyên tắc sinh hoạt bình thường trong Đảng. Và có những cuộc còn gay gắt hơn nhiều, mà vẫn còn thống nhất nhau được, đó là đòi hỏi sự thành khẩn và nghiêm túc thấy khuyết điểm sửa chữa.

Qua các việc phân tích, kết luận trên của Kiểm tra Đảng, tôi thật lấy làm bàng hoàng không hiểu có phải đây là một sự việc không bình thường trong Đảng, vì sao các Đ/c cố tình kết luận như vậy ?

Ví như: Chi bộ đấu tranh nói Đ/c Sáu Khả mua giàn cửa mắc, thiệt cho Nhà nước thì kiểm tra Đảng có ý kiến cho rằng mua là đúng vì được Ủy ban chấp thuận cho mua để mở rộng xưởng cửa, hoặc Chi bộ phê Giám đốc mua nhiều, mua chịu, lại không chịu thanh toán, thì kiểm tra kết luận mua là hợp pháp vì có người duyệt bán chứ không phải tham ô. Kết luận gì kỳ vậy (tới giờ bỏ luôn Cty vẫn không thu hồi được).

Hay là Chi bộ phê bình Đ/c lãnh đạo nhân viên để có hạch sách khó dễ, trong khâu bán có tiêu cực, bán chậm để dân chờ đợi gây phiền hà, cây ván bị kém phẩm chất không hoàn thành kế hoạch trả nợ dân, thì bản kết luận cho rằng mới tháng 7 Sở lại kiểm thảo Giám đốc Cty

không hoàn thành kế hoạch là không có cơ sở. Thật là kết luận có ý nói sai sự thật, đánh lạc hướng người nghe để cho người ta hiểu là phiên họp có tính áp bức Sáu Khả.

Bây giờ các Đ/c kết luận buộc tôi là người lãnh đạo ngành mà bố trí cuộc họp không đúng cách, kết luận vụ Sáu Khả không chính xác. Sáu Khả tố cáo Dương Văn Ba, không kiểm thảo Dương Văn Ba lại kiểm thảo Sáu Khả. Khi kỷ luật Sáu Khả, điều về Sở rồi, còn để cho Cty phát văn bản đòi tiền là một sự dồn dập bức bách làm cho Sáu Khả không lối thoát dẫn tới cái chết. Sau cùng buộc tôi phải viết tự phê khuyết điểm và tự phong.

Thưa Thường vụ Tỉnh ủy ! Theo tờ trình của tôi ngày 9/1/1990 đã tự phê đúng sự thật như sự việc đã xảy ra và cái chết của một mạng người, tôi rất khổ tâm ân hận và tự trách mình, lãnh đạo mà không hiểu sâu sát tâm trạng anh em để tìm cách ngăn chặn thì chắc đồng chí không đến nỗi tự sát, nhưng tôi không biết trước được việc đó.

Còn những vấn đề khác thì, tôi thấy tôi không sai, bởi việc bất đồng nhau ở cơ sở các đồng chí kiểm thảo nhau mời tôi đến dự và sự việc xảy ra như vậy, rõ là Đ/c Sáu Khả có khuyết điểm như biên bản đã ghi rõ. Nếu vấn đề này khách quan thì tôi thấy anh Sáu Khả có những việc không bình thường, như khuyết điểm thấy rõ nhưng không nhận mua chịu, các Đ/c nhắc thanh toán để mất uy tín sao lại để kéo dài không chịu thanh toán, nên anh em nhắc đòi, tôi cho là đúng. Nhưng khi sự việc xảy ra thì ngược lại cho là bức bách dồn ép, tôi nghĩ nếu các Đ/c biết phát văn bản đòi mà anh tự sát thì tôi chắc không ai đòi làm gì.

Tôi cho rằng việc làm của Chi bộ Cty và của Sở là đúng, đó là những việc làm thông thường và phải làm như vậy ... Giả thuyết nếu Đ/c Sáu Khả không tự sát thì chắc không có việc gì để nói nữa.

Bây giờ sự việc đã rõ rồi, kiểm tra Đảng phải khách quan tìm hiểu đúng sự thật và từ đó xem coi khuyết điểm nào và khuyết điểm gì, chớ kết luận không đúng sự thật để buộc tội thì thật đau lòng, nhất là người đại diện cho giai cấp công nhân mà làm vậy thì càng không hiểu nổi.

Tôi mong Thường vụ để tâm đến vấn đề này và tôi cũng xin phép với Thường vụ cho tôi khiếu nại vấn đề này bất cứ nơi nào mà tôi cho là khách quan công lý. Và, kết luận đúng như sự thật nó xảy ra, tôi cũng nghĩ Đảng ta đang đứng trước thử thách lớn của tình hình thời sự hiện nay, các Đ/c cần tập trung suy nghĩ cho những việc lớn, nhưng sự việc này tôi bị dồn ép quá sức chịu đựng, không còn cách nào khác là đấu tranh chống mọi sự bất công, chống những dụng ý xấu.

Kính chúc sức khỏe Thường vụ.

Nguyễn Văn Mười (Ut Mười)

Qua hai tờ trình nêu trên đây, người đọc chắc đã nắm được phần nào chân dung của người đồng chí Đảng viên anh hùng Trang Thanh Khả, và cũng đã hình dung được phần nào công lao của các đồng chí thuộc cơ quan điều tra trong nỗ lực triệt để thi hành Chỉ thị của Ban Bí thư.

Cũng qua hai tờ trình nêu trên, người đọc chắc đã đánh giá được phần nào dũng khí của 2 người từng là đồng chí với nhau. Một người thì tự tử để gọi là *“Phản ứng chánh sách cán bộ trong đó có việc sử dụng Dương Văn Ba”* và *“để cảnh tỉnh những người lãnh đạo”*, mặc dù lãnh đạo của đồng chí chưa phê duyệt đề nghị lưu Đảng của Chi bộ cơ sở đối với đồng chí, và chỉ mới định chuyển đồng chí lên làm Thanh tra của Sở, một chức vụ chẳng những ngang hàng với chức Giám đốc Công ty, mà còn có quyền thanh tra việc của Công ty và của Sở. *Cái chết này đã được Hội đồng xét xử Tòa án Nhân dân Tối cao tuyên dương tại phiên tòa và trong bản án ngày 14-22/4/1989.*

Còn một người thì tuy đã 3 lần báo cáo với đoàn kiểm tra Bộ Nội Vụ, v.v... và vì *“bị dồn ép quá sức chịu đựng”*, đã *“không còn cách nào khác là ... đấu tranh chống mọi bất công, chống những dụng ý xấu ... và khiếu nại ... bất cứ nơi nào ... cho là khách quan công lý”*

CHƯƠNG III

DƯƠNG VĂN TƯ LÀ AI ?

Trong đơn “yêu cầu xét lại vụ án Cimexcol” đề ngày 20/3/1992, Lê Văn Bình có nêu :

“... Vào tháng 11/1991, tôi có viết kiến nghị gửi cho Quý ông yêu cầu xét xử lại vụ án Cimexcol. Trong khi chờ đợi, tôi xin trình bày bổ sung những chứng cứ để Quý ông có thêm cơ sở xem xét giải quyết đúng thực chất của vụ án”.

“Nổi rõ nhất là nêu lên 5 vấn đề có liên quan đến hoạt động chính trị phá hoại của Dương Văn Ba”, như :

“1 – Vụ án Hoàng Cơ Minh có móc nối người trong Cimexcol trong đó có Dương Văn Tư là em Dương Văn Ba”.

“2 – Tại Lạc Sao (Lào) và Quảng Nam Đà Nẵng có điện đài ...”

“3 – Nhà khách của Bộ Quốc Phòng Việt Nam tại Đà Nẵng là nơi người của Dương Văn Ba dựa vào đó để hoạt động chính trị”.

“4 – Hai tàu viễn dương của Cimexcol là phương tiện để liên hệ với bọn tình báo nước ngoài”.

“5 – Cái chết của Trang Thanh Khả năm 1984 và Lâm Thành Sự tại Lào năm 1987 là do Ba âm mưu ám hại”.

“Những vấn đề trên đây việc xác minh quá dễ dàng, cụ thể như hai tàu viễn dương một chiếc thì Saigon Ship sử dụng,

một chiếc do Bộ Giao thông sử dụng, 2 điện đài là của Bộ Quốc Phòng Lào, riêng cái chết của anh Khả và anh Sự đã được các cơ quan luật pháp xác minh và kết luận rõ. Thế mà tại cuộc họp Ban Bí thư vào cuối tháng 12/1987 để nghe đoàn Kiểm tra Tài chánh số 13 báo cáo, trong khi đó lại đem bức thư của anh Sáu Khả ra đọc và đi đến quyết định bắt Dương Văn Ba vào ngày 25/12/1987, vì cho rằng Dương Văn Ba ám hại...”

Trong “Bản tường thuật buổi làm việc (với Thường trực Bộ Chính Trị và Thường trực Ban Bí thư) ngày 9/3/1994 về vụ án Cimexcol”, ông Đoàn Thành Vị, nguyên Ủy viên Trung ương Đảng, nguyên Bí thư Tỉnh ủy Minh Hải, đã nói:

“... Đến cuối tháng 12/1987 Ban Bí thư họp để nghe thanh tra Trần Kiên báo cáo, có lẽ thấy vấn đề kinh tế không có cơ sở kết tội, nên Ban Bí thư chủ trương khởi tố vụ án chính trị. Cho rằng Dương Văn Ba hoạt động chính trị phản cách mạng, nhưng đến bây giờ cũng không có dấu hiệu gì là những người trong Cimexcol chống Cách mạng. Nhưng có định kiến ngay từ đầu dẫn đến bắt người hàng loạt, từ Ban Giám đốc cho đến Trưởng phòng, Phó phòng, các đội sản xuất kinh doanh để khai thác bất chấp luật pháp. Chính báo cáo của anh Trần Kiên đã làm nhiều thông tin ngay từ đầu nhằm gây nghi ngờ. Qua hơn cả năm trời cơ quan an ninh tiến hành điều tra bằng mọi biện pháp, nhưng không tìm ra dấu hiệu gì về chính trị, phản động cả. Đúng ra phải đình chỉ vụ án. Nhưng lại chuyển qua vụ án kinh tế, từ đó tìm mọi cách dựng lên hồ sơ chứng cứ sai sự thật để nhằm buộc tội, thí dụ như: tham ô thì ước tính, cãi nói dối, người ta thiếu nợ thì nói không thiếu v.v...”

Trong “Đơn tố cáo những người của cơ quan pháp luật vi phạm luật pháp, gây hại nhiều người và tổn thất tài sản Nhà nước trong vụ án Cimexcol” đề ngày 06/12/1996, của 3 ông Đoàn Thành Vị, Phạm Văn Hoài, và Lê Văn Bình, có đoạn nói:

“Ban đầu Bộ Nội Vụ khởi tố vụ án chính trị phản cách mạng :

“Tại cuộc họp về giá-lương-tiền ở Tp Hồ Chí Minh vào tháng 8 năm 1987, sau khi kết thúc hội nghị, Ban Bí thư mời Ba Vị (Bí thư) ; Tư Hườn (Phó Bí thư Tỉnh ủy) ; Năm Hạnh (Chủ tịch) ; Năm Khải (Phó Chủ tịch UBND tỉnh) ở lại làm việc riêng. Trong buổi làm việc này, ông Nguyễn Văn Linh, Tổng Bí thư Trung ương Đảng nói: Sẽ tổ chức thanh tra các vấn đề tiêu cực ở Minh Hải và sắp xếp lại bộ máy. Sau cuộc họp Ban Bí thư ra Quyết định số 13, thanh tra 5 mục tiêu ở tỉnh Minh Hải:

- Xuất nhập khẩu.
- Công ty lương thực.
- Rừng bị tàn phá.
- Sử dụng đất trái phép.
- Phát triển Đảng viên không đúng tiêu chuẩn, đối tượng chủ yếu là Cimexcol.

Ban Bí thư phân công ông Trần Kiên, Bí thư Trung ương Đảng, Chủ nhiệm Ủy ban kiểm tra làm Trưởng đoàn Thanh tra 13. Kết quả thanh tra cho thấy, tuy các đơn vị có sai sót, nhưng không có gì quan trọng. **Riêng Cimexcol có lãi 2,235 triệu đô la.** Vào ngày 22 tháng 12 năm 1987, Ban Bí thư họp để nghe đoàn Thanh tra 13 báo cáo kết quả thanh tra, chủ yếu là Công ty Cimexcol. Cuộc họp có đại diện Ban Thường vụ

Tỉnh ủy Minh Hải : Trần Hữu Vịnh (Hai Thống); Nguyễn Văn Đáng (Tư Hườn) ; Lê Văn Bình (Năm Hạnh); Tống Kỳ Hiệp (Tám Khanh). Đoàn thanh tra báo cáo tập trung vấn đề nghi vấn chính trị đối với những người trong Cimexcol, không hề nói đến số lãi trên 2 triệu đô la của Cimexcol. Ông Tám Khanh đại diện Thường vụ Tỉnh ủy phát biểu nội dung ngược lại với kết luận của thanh tra nên bị ông Nguyễn Văn Linh chặn lại và nói : “Anh là Thường vụ phụ trách kiểm tra phải nói chặt chẽ lại”. Ông Tám Khanh lúng túng nên ngưng phát biểu. Trong khi đó lại đem bức thư gọi là thư tuyệt mệnh của ông Trang Thanh Khả ra đọc và phân tích. Nhiều ông trong đoàn thanh tra và một số ông trong Ban Bí thư cho rằng Sáu Khả chết là do ông Dương Văn Ba ám hại ”. (*)

“Ngay ngày hôm sau (ngày 23 tháng 12 năm 1987) ông Mười Hương, Bí thư Trung ương Đảng, Trưởng ban Nội chính, cùng với ông Sáu Chí, chuyên viên văn phòng Trung ương Đảng vào thành phố Hồ Chí Minh để triển khai chỉ thị của Ban Bí thư và đến ngày 30/12/1987 Ban Bí Thư ra quyết định số 54 về vụ án trên.

(*) Tại cuộc họp này Ban Bí thư đã được nghe báo cáo về cái chết của Trang Thanh Khả như sau: ông ta đã tự cắt lưỡi, tự mổ bụng và cắt đứt rời một khúc ruột, và tự cắt đứt mạch máu ở cả hai cổ tay.

Một người có cách tự sát rùng rợn như vậy phải là một người có lòng can đảm và nhất là sức mạnh chịu đựng vượt trí tưởng tượng của người bình thường.

Trong cơn xúc động tột độ có vị Ủy viên Bộ Chính Trị đã phát biểu : “Trang Thanh Khả đã tự cắt lưỡi vì có lưỡi mà không nói được, tự mổ bụng cắt ruột để Đảng thấy lòng dạ ngay thẳng mà Đảng không tin, tự cắt tay để cho thấy tay mình là trong sạch!”

Quyết định khởi tố vụ án chính trị cũng đã xuất phát từ cuộc họp này.

Nhưng Bộ Nội Vụ đã ra quyết định khởi tố vụ án trước đó 10 ngày (ngày 20 tháng 12 năm 1987), và cũng trước đó ngày 4 tháng 12 năm 1987 đã bắt giam Ngô Vĩnh Hải, nhân viên của Cimexcol. Đến ngày 25 tháng 12 năm 1987 Dương Văn Ba bị bắt. Ngày 27 tháng 12 năm 1987, lãnh đạo thông báo cho Lê Văn Bình (Năm Hạnh) đang họp Quốc hội tại Hà Nội là "Dương Văn Ba bị bắt về tội chính trị". Sau đó hầu hết Ban Giám đốc, các Trưởng Phó phòng của Cimexcol và tất cả những ai bị tình nghi đều bị bắt để khai thác. Ban chuyên án nêu lên 4 vấn đề để tập trung điều tra :

- Nhóm phản động đặt điện đài ở Laksao (Lào) và Đà Nẵng.

- Hai tàu viễn dương là phương tiện liên lạc với tình báo bên ngoài.

- Việc Trang Thanh Khả tự sát là do Dương Văn Ba ám hại để bịt đầu mối.

- Vụ án Hoàng Cơ Minh có quan hệ với người của Cimexcol, có Dương Văn Tư là em của Dương Văn Ba ...

Cái gọi là "vụ án chính trị" là hoàn toàn bịa đặt, dựa thông tin sai lệch về Ban Bí thư, thực chất việc làm đó là tung hỏa mù, là cố ý tạo ra sự việc nghiêm trọng để không ai can thiệp vào việc làm sai trái này, sự thật như :

- Điện đài ở Laksao (Lào) và Đà Nẵng là của Bộ Quốc Phòng Lào, có gì bí ẩn đâu mà phải nhăm lẩn? Tại sao không xác minh hoặc không dùng kỹ thuật kiểm tra. Chính thông tin này đã được báo cho Ban Bí thư từ năm 1986, đủ thời gian và điều kiện thực hiện nghiệp vụ xác minh, sao lại vội vàng bắt người khẩn cấp và hàng loạt như thế ?

- Hai tàu viễn dương là do Saigon Ship và Tổng Công ty thuê tàu biển của Bộ Giao thông trực tiếp sử dụng. Còn Cty

Cimexcol và tỉnh Minh Hải hoàn toàn không có người đi dưới tàu. Nếu có người trên tàu hoạt động tình báo thì hai Cty này và cơ quan cấp giấy phép phải chịu trách nhiệm. Việc này quá rõ ràng như vậy sao lại tình nghi người của Cimexcol hoạt động tình báo ?

- Việc Trang Thanh Khả tự sát. Sau khi Khả chết, Thường vụ Tỉnh ủy Minh Hải chủ trương tổ chức điều tra, phân công ông Tống Kỳ Hiệp, Trưởng ban Nội chính Tỉnh ủy phụ trách việc này. Kết quả đã được báo cáo đầy đủ và không có dấu hiệu gì Dương Văn Ba ám hại Khả cả.

“Nhân đây, chúng tôi nói rõ thêm một số chi tiết xung quanh cái chết của Trang Thanh Khả, như sau:

Ông Khả là Giám đốc Công ty gỗ, trực thuộc Sở Thương nghiệp Minh Hải, khi Sở Thương nghiệp kiểm tra tài chánh có dấu hiệu tham ô, nên đề nghị UBND Tỉnh ra quyết định đình chỉ công tác của Khả, để thanh tra. Nhưng chưa thanh tra, Khả xin đi trị bệnh ở bệnh viện Thống Nhất và chết tại đây. Một sự việc đáng lưu ý: vào buổi chiều hôm đó có tên Lê Văn làm nghề hớt tóc ở Bạc Liêu (Văn có tham gia kháng chiến chống Pháp, đến chống Mỹ ra thành sống nghề hớt tóc, lý lịch không rõ ràng), vào bệnh viện thăm Khả. Đêm đó Khả tự sát bằng dao cạo râu (loại dao cạo của thợ hớt tóc). Sáng sớm hôm sau, tên Văn trở vào bệnh viện, cùng đi có vợ ông Khả (vợ Khả đã lên Saigon từ hôm trước, ở chỗ của Văn, nhưng hôm sau mới vào thăm Khả). Có một hiện tượng không bình thường là chính tên Văn này kích động rằng :”Trang Thanh Khả chết là do bị Dương Văn Ba ám hại”. Lúc này có mặt Ba Vị, Ba Hùng, Năm Bang trong Tỉnh ủy Minh Hải, và ông Bảy Hà là cán bộ bảo vệ Đảng (đang nằm điều trị tại bệnh viện Thống Nhất) đều nghe và nghi ngờ tên Văn có liên quan đến

cái chết của Trang Thanh Khả. Khi công an vào lập biên bản lại không có mặt các người kể trên và cũng không thấy có thư từ gì cả, cho mãi tới chiều tối mới nghe nói có thư Khả để lại, nhưng cũng không ai biết nội dung gì. Điều đáng lưu ý là khi khởi tố vụ án Cimexcol, tên Văn lại là người điều tra về “hoạt động chính trị” của những người Cimexcol. Qua 16 tháng điều tra, cơ quan an ninh đã không tìm ra dấu vết gì là do Dương Văn Ba ám hại Trang Thanh Khả. Việc Khả tự sát đã được kiểm tra, kết luận rõ ràng, tại sao không được ghi nhận sự thật, việc làm của tên Lê Văn đáng nghi vấn như vậy sao cơ quan an ninh không quan tâm? Không được điều tra làm rõ”.

-“Vụ án Hoàng Cơ Minh, sự thật không có quan hệ gì với người Cimexcol. Còn tên Dương Văn Tư cũng không cùng quê quán, không quen biết với Dương Văn Ba. Vả lại Dương Văn Tư lớn tuổi hơn Dương Văn Ba thì làm sao là em của Dương Văn Ba ?”

“Từ những cơ sở trên cho thấy việc dựng lên vụ án Cimexcol là vụ án phản cách mạng có liên quan đến những người lãnh đạo Minh Hải là vấn đề hết sức nghiêm trọng. Thực chất của vụ án gọi là “phản cách mạng” này là nhằm đánh vào nội bộ, không sao lường hết hậu quả của nó”.

“Khi thực hiện vụ án trên không thành, không có dấu hiệu gì là hoạt động phản cách mạng thì lại chuyển qua vụ án kinh tế. Như Tổng Kỳ Hiệp, Phó Bí thư Tỉnh ủy, trong Ban chuyên án vụ án Cimexcol đã thừa nhận tại cuộc họp ngày 9/3/1994 trước Thường trực Bộ Chính Trị và Thường trực Ban Bí thư ⁽¹⁾: “Lúc đầu khởi tố vụ án chính trị, nhưng từ

⁽¹⁾ BCT và BBT nhiệm kỳ VII với ông Đỗ Mười làm Tổng Bí Thư.

đoàn thanh tra 13, cũng như đoàn thanh tra 54 không tìm thấy dấu hiệu gì về chính trị nên chuyển qua vụ án kinh tế". Vụ sai lầm trên đây là nguyên nhân gây ra mọi sai lầm nghiêm trọng tiếp theo của vụ án".

Nguyễn Quang Sang, nguyên giám đốc Cty Cimexcol Minh Hải, trong đơn khiếu nại ngày 1/12/1996 đã tiết lộ:

"Cơ quan điều tra đột ngột bắt chúng tôi giam cầm, cách lý điều tra hơn 1 năm, khai thác hỏi cung chỉ xoay quanh vụ chính trị. Đại tá Khiết là người điều tra hỏi cung tôi. Ông Khiết hỏi: Anh có biết Dương Văn Ba làm chính trị không? Tập đoàn bè lũ của Dương Văn Ba hoạt động như thế nào ở Cty Cimexcol không? Anh có biết Dương Văn Ba sử dụng người của ngụy đưa vào nội bộ Cimexcol gồm đủ thành phần, binh chủng, ngành nghề, đủ lập một quốc gia riêng, lấy Cimexcol làm chỗ dựa hợp pháp để thừa cơ lật đổ chính quyền Cách mạng, anh hiểu không? Anh có biết Hồ Văn Minh, Hồ Ngọc Nhuận đang đóng vai trò trợ lý cho Dương Văn Ba là những cấp trên của y chỉ đạo bộ máy phản động không? Anh phải trả lời sự thật những gì anh biết. chúng tôi đã có hồ sơ, biết Dương Văn Ba và bè lũ tập đoàn của chúng đang hoạt động chính trị nằm trong nội bộ Cimexcol bao gồm ở Minh Hải, ở Tây Nguyên, ở đất Lào, Dương Văn Ba đã quan hệ được với bọn Hoàng Cơ Minh, kỳ này quăng một mẻ chài là bắt gọn."

"Anh là giám đốc mà anh để Dương Văn Ba lợi dụng anh. Chúng tôi biết anh là người vô tội, nhưng anh áp dụng cơ chế mềm để hoạt động Cimexcol, vì vậy Dương Văn Ba tự tung tự tác, thao túng phá rối thị trường gây khó khăn cho nhiều nơi, làm lũng đoạn kinh tế Nhà nước. Anh phải nhận khai báo sự thật cho chúng tôi, anh đổ hết việc làm đó cho

Dương Văn Ba và đồng bọn của nó. Anh nên nhớ, chúng tôi biết bắt anh thì chúng tôi cũng biết trả anh về trong danh dự, anh không mất gì cả đâu !”

Tôi theo Đảng được đi học, tôi đã kinh qua các chức vụ Giám đốc Sở tài chính, Chủ nhiệm ủy ban vật giá, do đó tôi nghĩ việc gì có Bộ Tài chính tham gia là đúng. Có lẽ biết “yếu điểm” này của tôi cho nên một hôm trong lúc hỏi cung bất chợt Đại tá Khiết tung ra con số 4,6 triệu đô la Cimexcol bị thua lỗ. Bộ Tài chính đã quyết toán và công bố như vậy. Tôi bàng hoàng và tin thật, nên kể từ hôm đó tôi viết tờ nhận tội đổ hết việc cho Dương Văn Ba và lãnh đạo tỉnh. Nghĩ rằng làm vậy tôi ra tòa nhẹ tội. Nhưng không ngờ trước tòa, bản án nêu tôi 2 tội danh “lợi dụng chức quyền tham ô tài sản XHCN và cố ý làm trái chế độ chính sách”, tôi phải lãnh án 5 năm tù giam. Thật là một ý đồ vô cùng thâm độc, dàn dựng để đầu độc tôi, để tôi phản bộ anh em đồng chí và tự dối cả chính mình.

Chúng tôi đang làm công tác kinh tế, đột ngột bắt chúng tôi khai thác xoay quanh chuyện chính trị, hơn một năm giam cầm điều tra thấy không có vi phạm chính trị nên quay qua điều tra kinh tế. Vì muốn bắt tội cho được, nên cơ quan điều tra vội vàng chấp nhận những thông tin sai lệch, không xác minh thực tế tài sản có của Cimexcol, dựng một hồ sơ thiếu chứng cứ để buộc tội chúng tôi, như lời phát biểu của ông Mười Nhỏ, Phó đoàn thanh tra 54 thừa nhận : “Thật không kiểm kê đánh giá hoặc xác minh hết tài sản Cimexcol, chỉ cần hồ sơ nào là sử dụng hồ sơ đó thôi, ngay những hồ sơ đoàn cử đi xác minh có khi cũng không sử dụng. Ban Bí thư chỉ thị không cho phép đoàn chúng tôi sang Lào để xác minh ...”

Tất cả các khiếu nại tố cáo trên đây đều đề cập đến báo cáo lợi hại của đoàn kiểm tra số 13 do ông Trần Kiên, Bí thư Trung ương Đảng, làm trưởng đoàn.

Đặc biệt ông Nguyễn Quang Sang còn được nhân viên điều tra cho biết *“Người của ngụy đưa vào nội bộ Cimexcol gồm đủ thành phần, binh chủng, ngành nghề, đủ lập một quốc gia riêng, lấy Cimexcol làm chỗ dựa hợp pháp để thừa cơ lật đổ chính quyền Cách mạng”* và *“phen này quăng một mẻ chài là bắt gọn ...”*

Đến nay, nhờ vào các khiếu nại, tố cáo và tiết lộ của những người trong cuộc, bản báo cáo của đoàn kiểm tra số 13 của ông Trần Kiên, Bí thư Trung ương Đảng, đã không còn là bí mật. Và người ta cũng thấy nó hiểm độc như thế nào, chẳng những đối với các nạn nhân trực tiếp và tiềm tàng của nó, mà còn đối với cấp lãnh đạo nữa.

Trong phần nói về Cimexcol Minh Hải, báo cáo đã lập lại không ít hơn 6 lần về nhân sự của Cimexcol, mà điển hình là lần thứ nhất, trong đoạn nói **“về chủ trương và địa bàn hoạt động”**, với nội dung : *“Cimexcol tập hợp một số người đại bộ phận là người ngoài tỉnh, nhiều người là ngụy quân, ngụy quyền cũ ; là đơn vị làm nhiệm vụ hợp tác kinh tế nhưng trên thực tế lại được quyền liên hệ giới thiệu, bảo đảm người ra nước ngoài. Tuy có Ban giám đốc nhưng người chỉ phối chính là Dương Văn Ba (Phó giám đốc) có quyền hạn khá rộng ...”*. Và lần thứ hai, trong đoạn nói **“về tổ chức cán bộ”**, khẳng định cụ thể ác liệt hơn : *“lực lượng của Cimexcol đại bộ phận là người ngoài tỉnh Minh Hải, có trên 200 người trước đây ở trong hàng ngũ hoặc có quan hệ với ngụy quân, ngụy quyền, có một số là sĩ quan cấp tá, úy, thẩm phán tòa án tỉnh, tòa án quân sự ; một số người hoạt động trong lực lượng thứ 3*

(có một số người nằm trong bố trí kế hoạch hậu chiến của Mỹ ngụy) trong này có Dương Văn Ba là Phó giám đốc Cty, về thực chất đã nắm cả về mặt tổ chức hoạt động, kinh doanh, xuất nhập khẩu của Cimexcol ...”

Đặc biệt, trong phần **“tóm lại”** của bản báo cáo về Cimexcol Minh Hải có 5 đoạn gạch đầu dòng thì hết 3 (các đoạn 1, 2 và 5) là nói về nhân sự :

- Đoạn 1 : *“Cimexcol một tổ chức mới xây dựng từ đầu 1985 để làm nhiệm vụ hợp tác kinh tế toàn diện với Lào, lực lượng cán bộ công nhân viên lao động trên 2.000 người, riêng lao động ở nước ngoài trên dưới 1.000 người, số tương đối đông lý lịch chính trị khá phức tạp, trước đây ở trong hàng ngũ hoặc có quan hệ với ngụy quân, ngụy quyền, kinh doanh nhiều ngành nghề trên địa bàn rất rộng, nhiều tỉnh ở Việt nam từ Minh Hải đến Nghệ Tĩnh, ở Lào, ở Campuchia, nhiều cơ sở đứng ở những địa bàn trọng yếu của 3 nước Đông Dương”.*

- Đoạn 2 : *”... Trong thực tế, người xây dựng tổ chức, tập hợp lực lượng, người nắm quyền điều hành quản lý, chi phối mọi hoạt động kể cả quan hệ, người ký kết các hợp đồng mua bán với nước ngoài là Dương Văn Ba, là người trước đây trong hạ nghị viện của ngụy và trong lực lượng thứ 3 ...”*

- Đoạn 5 *“... Và như vậy, Cimexcol không có cơ sở để hoàn thành nhiệm vụ hợp tác kinh tế toàn diện với Lào. Với những người không đủ tin cậy về chính trị, không có hoặc non kém về kỹ thuật trực tiếp quản lý xây dựng các công trình cho Lào, liệu có đảm bảo không gây những hậu quả về kinh tế cho bạn, và nếu không tránh được những hậu quả về kinh tế cho bạn, thì không sao tránh khỏi những phản ứng mức này mức khác đối với Đảng ta chứ không riêng đối với Minh Hải ...”*

Với một quả mìn định hướng “ăn chắc” cả về chính trị lẫn kinh tế như vậy nên nhân viên điều tra đã đoán chắc với Nguyễn Quang Sang là “*phen này quăng một mẻ chài là bắt gọn*”.

Dương Văn Tư chỉ là hình ảnh của con chuột lắt nhảm làm cho trái núi giả mà hiểm độc của Trần Kiên được coi như thật.